

Záměr: Z/2025/217677
Řízení: R/2025/224242
Č.j.: R/2025/224242/21
PID: SR00X02JEPRF

Dne: 21.10.2026

Úřad: **Městský úřad Blovice**
Masarykovo náměstí 143
33601 Blovice

Adresát:
Rozdělovník

dv8bxph

Vyřizuje: **Ing. Marie Chottová**
Tel: 371516137
Email: marie.chottova@mublovice.cz

VÝZVA

VYJÁDŘENÍ K PODANÝM ODVOLÁNÍM

Městský úřad Blovice, Odbor stavební a dopravní, jako stavební úřad příslušný podle § 30 odst. 1 písm. f), § 30 odst. 3 písm. a) a § 34a zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "stavební zákon") v řízení o povolení záměru vydal dne 16.09.2026 pod č.j. R/2025/224242/17 rozhodnutí na stavbu:

"Chynín, PJ, chaty-NN"

(dále jen "stavba") na pozemcích parc. č. 430/1, 452/28, 452/47, 452/38, 452/37, 449/7, 452/36, st. 244, 452/10, 452/18, 452/26 a 452/2 v katastrálním území Nové Mitrovice a na pozemcích parc. č. 292/1 a 294 v katastrálním území Chynín na základě žádosti, kterou dne 24.11.2025 podala společnost:

společnost ČEZ Distribuce, a. s., IČO 24729035, Teplická 874/8, Děčín IV-Podmokly, 405 02 Děčín 2, kterou zastupuje na základě plné moci společnost SUAS Grid s. r. o., IČO 17370400, Václavské nám. 846/1, 11000 Praha

(dále jen „žadatel“).

Proti výše uvedenému rozhodnutí v určené lhůtě podal odvolání účastník řízení:

Metropolitní kapitula u sv. Víta v Praze, náměstí U svatého Jiří 34/4, Hradčany, 11900 Praha.

Jako účastníkovi tohoto správního řízení Vám v příloze stavební úřad předkládá odvolání proti předmětnému rozhodnutí a současně Vás podle ustanovení § 86 odst. 2 zákona č. 500/2006 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů

v y z ý v á,

abyste se ve lhůtě **do 5 dnů** ode dne doručení této výzvy vyjádřili k podanému odvolání.

Poučení:

V rámci svého vyjádření se můžete vyjádřit ke všem skutečnostem uváděným v podaném odvolání a navrhnout další změny. K nově navrhovaným důkazům stavební úřad přihlédne podle § 82 odst. 4 správního řádu pouze tehdy, pokud jste je nemohli uplatnit dříve. K vyjádření a důkazům navrženým po stanovené lhůtě stavební úřad nepřihlédne.

Přílohy:

1	Odvolani_proti_rozhodnuti_o_povoleni_zameru_Chynin_261016
2	Doplneni_odvolani_proti_rozhodnuti_o_povoleni_zameru_Chynin_2026
1019-1

.....
Ing. Marie Chottová

Rozdělovník:

SUAS Gird s. r. o., Václavské náměstí 846/1, Nové Město, 11000 Praha

Město Blovice - z důvodu vyvěšení, č.p. 143, 33601

Obec Čížkov, č.p. 28, 33564

Obec Nové Mitrovice, č.p. 136, 33563 Nové Mitrovice

Městský úřad Blovice - Odbor životního prostředí, č.p. 143, 33601

KRAJSKÉMU ÚŘADU PLZEŇSKÉHO KRAJE

prostřednictvím

Městského úřadu Blovice

Masarykovo náměstí 143,

336 01 Blovice

datovou schránkou

k č. j. R/2025/224242/17

a ke sp. zn. záměru: Z/2025/217677

V Praze dne 16. 10. 2026

Odvolatel:

Metropolitní kapitula u sv. Víta v Praze, IČ: 14451115,

sídlem: náměstí U svatého Jiří 34/4, Hradčany, 119 00 Praha

zastoupena: **JUDr. Annou Pavlíkovou**, advokátkou, ev. č. ČAK 20513, sídlem

Bělehradská 572/63, 120 00 Praha 2

Odvolání proti rozhodnutí o povolení záměru

„Chynín, PJ, chaty-NN“

I.

Dne 16. 9. 2026 vydal Městský úřad Blovice, Odbor stavební a dopravní (dále též „správní orgán“ či „stavební úřad“) rozhodnutí pod č. j. R/2025/224242/17, kterým byl společnosti ČEZ Distribuce, a. s., IČ 24729035, povolen záměr „Chynín, PJ, chaty-NN“ (dále též „napadené rozhodnutí“). Napadené rozhodnutí bylo vyvěšeno na úřední desce stavebního úřadu dne 17. 9. 2026. Dle ustanovení § 25 odst. 2 správního řádu se písemnost doručovaná veřejnou vyhláškou považuje za doručenou patnáctým dnem po vyvěšení. Dle § 83 správního řádu činí odvolací lhůta 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, kterým je v tomto případě jeho doručení. Odvolací lhůta uplyne v souladu s § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu dne 19. 10. 2026, neboť poslední den odvolací lhůty připadá na sobotu.

Odvolatel tímto proti napadenému rozhodnutí podává odvolání, a to proti oběma jeho výrokům, neboť napadené rozhodnutí považuje za nepřezkoumatelné, nesprávné a nezákonné, stejně jako řízení předcházející jeho vydání. Níže uvádí důvody svého odvolání.

JUDr. Anna Pavlíková, advokátka, ev. č. ČAK 20513

Bělehradská 572/63, 120 00 Praha 2

tel.: 608 705 093, e-mail: anna.pavlikova@ck-advokati.cz, web: www.ck-advokati.cz

II.

Nedostatečné vypořádání námitek odvolatele

Odvolatel dne 13. 3. 2026 podal stavebnímu úřadu námitky proti uvedenému záměru. Stavební úřad shledal námitky odvolatele jako důvodné, neboť postupoval podle § 190 odst. 4 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon (dále jen „stavební zákon“), jak sám uvádí v napadeném rozhodnutí, a vyzval žadatele výzvou ze dne 13. 4. 2026, č. j. R/2025/224242/10, aby svou žádost doplnil o odůvodnění nezbytnosti navrženého řešení, variantní řešení záměru a jejich posouzení, vyhodnocení dopadů na práva vlastníka dotčených pozemků a o návrh opatření k minimalizaci těchto dopadů.

Stavebník na základě takto učiněné výzvy stavebního úřadu doplnil svou žádost na formuláři nazvaném „Doplnění žádosti či odstranění vad žádosti“ ze dne 2. 6. 2026. V tomto formuláři pouze stručně zdůvodnil, že *„Umísťování inženýrských sítí do pozemků komunikace je upřednostňováno před umísťováním do lesních pozemků.“* a že pozemek p. č. 452/16 ve vlastnictví Lesy České republiky, s. p. je k umístění zemního kabelového vedení NN nevhodný z důvodu ochrany vzrostlých stromů, vodního toku a na základě zamítavého stanoviska LS Přeštice, které také doplnil do spisu. Svě vyjádření uzavřel tvrzením, že navržená kabelová trasa je tedy jedinou možnou variantou úpravy a rozšíření distribuční sítě NN, která je ve veřejném zájmu.

Stavebník tedy nevyhověl výzvě stavebního úřadu, když například vůbec nevyhodnotil dopady na práva odvolatele jakožto vlastníka dotčených pozemků ani nedoplnil návrh opatření k minimalizaci takových dopadů. Odůvodnění nezbytnosti navrženého řešení je jen velmi sporadické a nedostatečné, když stavebník uvádí, že umísťování inženýrských sítí do pozemků komunikace je upřednostňováno před umísťováním do lesních pozemků. Za prvé stavebník neuvádí důvody takového upřednostnění ani ve svém doplnění nevysvětluje, zda například zvážil variantu vzdušného kabelového vedení s ohledem na zájmy odvolatele vyjádřené již ve výše uvedených námitkách, případně proč by taková varianta nebyla vhodná.

Na stranách 22 a 23 napadeného rozhodnutí úřad převzal závěr stavebníka, že navržená trasa je jedinou technicky a věcně realizovatelnou variantou. Z rozhodnutí však plyne především to, že vlastník pozemku parc. č. 452/16, Lesy České republiky, s. p., nyní nesouhlasí s původní trasou a případné další jednání podmiňuje odstraněním neoprávněných záborů. To samo o sobě neprokazuje technickou neproveditelnost varianty. Odvolatel zároveň netvrdí, že vyjádření Lesů ČR ze dne 6. 11. 2024, č. j. LCR212/002387/2024, je již souhlasem nebo závazným příslibem souhlasu. Úřad však učinil rozhodujícím důvodem vyloučení této varianty chybějící majetkoprávní oprávnění aniž by vysvětlil, jak z takového vyjádření vyplývá vyloučení varianty z přírodních nebo technických důvodů. Odvolatel nepožaduje zpracování libovolného počtu teoretických variant, nýbrž žádá přezkoumatelnou odpověď na konkrétní návrhy méně zatěžujícího trasování a nadzemního řešení, které poukazoval již ve svých námitkách. Rozhodnutí se nadzemní alternativou věcně nezabývá.

Odvolatel již výše uvedené pochybnosti o nedostatečném doplnění záměru stavebníkem na základě výzvy stavebního úřadu uvedl ve svém vyjádření k podkladům rozhodnutí, nicméně stavební úřad i přesto navrhovaný záměr povolil aniž by po stavebníku požadoval náležité doplnění žádosti. Vzhledem k tomu, že sám stavební úřad uznal důvodnost námitek

a na jejich základě vyzval stavebníka k doplnění žádosti a i přes nedostatečné vyhovění takové výzvě záměr povolil, je takový postup třeba považovat za nepřezkoumatelný, neboť se tímto stavební úřad dostatečně nevypořádal s námitkami odvolatele a tento postup v odůvodnění napadeného rozhodnutí nijak nevysvětluje ani nezdůvodňuje. Úřad měl alespoň vysvětlit, jak konkrétně byly splněny i zbývající požadavky, případně proč jejich doplnění již nebylo potřebné.

III.

Jednotné environmentální stanovisko a společné rozhodnutí AOPK

Žádost stavebníka o povolení záměru musí jako povinnou náležitost dle § 184 odst. 2 písm. f) stavebního zákona obsahovat závazná stanoviska dotčených orgánů. Zároveň se dle ustanovení § 54 odst. 1 stavebního zákona pro požadavky na obsah stanovisek použije obdobně ustanovení § 149 odst. 2 správního řádu, které zní: *„Závazné stanovisko obsahuje závaznou část a odůvodnění. V závazné části dotčený orgán uvede řešení otázky, která je předmětem závazného stanoviska, ustanovení zákona, které zmocňuje k jeho vydání a další ustanovení právních předpisů, na kterých je obsah závazné části založen. V odůvodnění uvede důvody, o které se opírá obsah závazné části závazného stanoviska, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, na kterých je obsah závazné části založen.“*

Odvolatel výslovně napadá obsah **jednotného environmentálního stanoviska** Městského úřadu Blovice, Odboru životního prostředí, ze dne 10. 9. 2025, č. j. R/2025/138870/3. Zejména v části, kde JES nahrazuje souhlas podle § 17 odst. 1 vodního zákona, respektive v odůvodnění tohoto souhlasu, postrádá stanovisko zákonné parametry odůvodnění. Správní orgán zde vyslovuje názor, že *„lze předpokládat, že záměrem nedojde ke zhoršení stavu vodního útvaru a nebude mít za následek nedosažení dobrého stavu/potenciálu vod“*. Takovýto ničím nezdůvodněný „předpoklad“ však nelze považovat za dostatečné odůvodnění. Zcela pak absentují úvahy, které k takovému předpokladu a k celkovému posouzení případného ohrožení vodního toku záměrem vedly a kterými se správní orgán řídil. JES tak minimálně v této části neodpovídá zákonu. V odůvodnění té části JES, kterou se vydává souhlas podle lesního zákona, správní orgán uvádí, že *„je zřejmé, že záměrem budou dotčeny zájmy chráněné lesním zákonem“* a dále, že se stavba bude nacházet v malé vzdálenosti od lesa, nicméně pouze upozornil na dodržování povinností podle lesního zákona aniž by opět uvedl, které konkrétní úvahy ho i přes zřejmé dotčení zájmů chráněných lesním zákonem vedly k udělení souhlasu a z jakého důvodu považuje za dostatečné pouze odkázat na zákonné povinnosti aniž by souhlas alespoň podmínil konkrétními povinnostmi stavebníka za účelem ochrany lesních pozemků. Závazné stanovisko musí obsahovat konkrétní důvody, podklady a hodnotící úvahy, nikoliv pouze souhlasný závěr.

Zásadní vadu **společného rozhodnutí AOPK ze dne 19. 3. 2025** spatřuje odvolatel ve skutečnosti, že souhlas vydaný tímto rozhodnutím byl udělen na základě projektové dokumentace stavebníka z roku 2024. Projektová dokumentace předložená stavebníkem s žádostí o povolení záměru je přitom podle spisového materiálu z roku 2025. Společné rozhodnutí AOPK tak nemůže být podkladem napadeného rozhodnutí, pokud se vztahuje k dokumentaci odlišné, než té, která je součástí žádosti o povolení záměru. AOPK navíc na straně 2 svého rozhodnutí výslovně uvádí, že *„V případě změny záměru nebo projektové dokumentace je nutné požádat o nové společné rozhodnutí dle § 83 odst. 9 zákona.“* a dále, že *„Bez pravomocného společného rozhodnutí dle § 83 odst. 9 zákona nelze stavební záměr povolit.“*

JUDr. Anna Pavlíková, advokátka, ev. č. ČAK 20513

Bělehradská 572/63, 120 00 Praha 2

tel.: 608 705 093, e-mail: anna.pavlikova@ck-advokati.cz, web: www.ck-advokati.cz

Uvedené rozhodnutí je dále přinejmenším neurčité co do rozsahu posouzení záměru, když ve výrokové části označuje posuzovaný záměr jako „záměr stavby „Chynín,PJ,chaty-NN (IV-12-0023695)“ na pozemcích v k.ú. Nové Mitrovice“. Není tak jednak zřejmé, v jakém rozsahu dotčený správní orgán posoudil dopady záměru na jednotlivé pozemky v k.ú. Nové Mitrovice a na pozemky v k.ú. Chynín, jež mají být záměrem také dotčeny.

Nedostatečně posouzen byl společným rozhodnutím AOPK také vliv záměru na EVL Mítovský potok. Rozhodnutí výslovně připouští dotčení evropsky významné lokality, nicméně nezdůvodňuje, proč věc nebyla posouzena podle § 45i zákona o ochraně přírody a krajiny. Obecná věta, že při dodržení podmínek nebude lokalita ovlivněna, sama neprokazuje naplnění výše uvedeného ustanovení a stejně tak chybí případná argumentace, proč k postupu přistoupeno nebylo. Zákon totiž požaduje odůvodněné posouzení možného významného vlivu na předmět ochrany nebo celistvost lokality.

JES i společné rozhodnutí AOPK tedy trpí tak podstatnými vadami, že je nelze použít jako zákonný podklad pro povolení daného záměru, v důsledku čehož nelze samotný záměr povolit.

IV.

Nedostatečné posouzení zásahu do vlastnického práva

Podle § 193 odst. 1 písm. f) stavebního zákona musí být posouzena ochrana práv a právem chráněných zájmů účastníků řízení. Požadavky § 193 odst. 1 stavebního zákona se hodnotí a poměřují ve vzájemných souvislostech. Povinnost šetřit práva vlastníků dotčených nemovitostí ukládá provozovateli distribuční soustavy rovněž § 25 odst. 8 energetického zákona.

Na stranách 21 až 24 rozhodnutí úřad rozlišuje povolení záměru a případné vyvlastnění, avšak z tohoto rozlišení dovozuje nepřiměřeně široké omezení vlastního přezkumu. Odvolatel nežádá, aby stavební úřad rozhodoval o náhradě za věcné břemeno nebo ověřoval všechny podmínky vyvlastnění. Požaduje, aby již při povolování konkrétní trasy zjistil její skutečné dopady na přístup k lesu a jeho obhospodařování a odůvodnil přiměřenost zásahu. Tuto povinnost má správní orgán již v řízení o povolení záměru a nelze se jí zprostit pouze odvoláním se na řízení o vyvlastnění.

V.

Dle § 188 odst. 1 věta druhá stavebního zákona stavební úřad „*Ve vyrozumění uvede, jakým způsobem se mohou účastníci řízení se záměrem seznámit a zda, popřípadě kdy bude ve věci nařízeno ústní jednání anebo veřejné ústní jednání, a zda bude ústní jednání spojeno s ohledáním na místě.*“ Stavební úřad v napadeném rozhodnutí k nenařízení ústního jednání uvádí, že „*Vzhledem k tomu, že se jedná o záměr v území, ve kterém byl vydán územní plán, stavebnímu úřadu je dobře známo místo stavby a žádost poskytovala dostatečné podklady pro posouzení stavby, stavební úřad ve věci nenařídil ústní jednání ani ohledání na místě.*“ Vzhledem k tomu, že se jedná o správní uvážení, je potřeba dle konstantní judikatury každou takovou volbu správního orgánu dostatečně odůvodnit, aby bylo zamezeno prosazení libovůle správního orgánu. Odvolatel však výše citované odůvodnění nenařízení ústního jednání považuje za nedostatečné. Žádost samotná je přitom k posouzení takto závažného zásahu do vlastnických práv účastníka řízení jednoznačně nedostatečným podkladem, když z ní nelze vyhodnotit, zda navrhované trasování a způsob provedení jsou těmi nejvhodnějšími v daném území, zejména s ohledem

JUDr. Anna Pavlíková, advokátka, ev. č. ČAK 20513

Bělehradská 572/63, 120 00 Praha 2

tel.: 608 705 093, e-mail: anna.pavlikova@ck-advokati.cz, web: www.ck-advokati.cz

na zajištění řádného výkonu práv a povinností spojených s dotčenými pozemky a v tomto ohledu nebyla ani náležitě doplněna, jak je uvedeno výše.

VI.

Odvolací návrh

Odvolatel navrhuje, aby odvolací správní orgán podle § 225 odst. 1 stavebního zákona změnil napadené rozhodnutí tak, že se žádost společnosti ČEZ Distribuce, a. s., o povolení uvedeného záměru zamítá podle § 195 stavebního zákona, neboť záměr není v souladu s § 193 tohoto zákona (zejména s písm. c) a f) prvního odstavce) a napadeným rozhodnutím stanovené podmínky takový soulad nemohou zajistit. Alternativně odvolatel navrhuje, aby odvolací orgán napadené rozhodnutí pro výše uvedené důvody zrušil a věc vrátil správnímu orgánu prvního stupně k dalšímu řízení.

Metropolitní kapitula u sv. Víta v Praze

v zastoupení JUDr. Anna Pavlíková, advokátka

KRAJSKÉMU ÚŘADU PLZEŇSKÉHO KRAJE

prostřednictvím

Městského úřadu Blovice

Masarykovo náměstí 143,

336 01 Blovice

datovou schránkou

k č. j. R/2025/224242/17

a ke sp. zn. záměru: Z/2025/217677

V Praze dne 19. 10. 2026

Odvolatel:

Metropolitní kapitula u sv. Víta v Praze, IČ: 14451115,

sídlem: náměstí U svatého Jiří 34/4, Hradčany, 119 00 Praha

zastoupena: **JUDr. Annou Pavlíkovou**, advokátkou, ev. č. ČAK 20513, sídlem

Bělehradská 572/63, 120 00 Praha 2

Doplnění odvolání proti rozhodnutí o povolení záměru

„Chynín, PJ, chaty-NN“

I.

Dne 16. 10. 2026 podal odvolatel odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Blovice, Odbor stavební a dopravní (dále též „správní orgán“ či „stavební úřad“) ze dne 16. 9. 2026 vydaného pod č. j. R/2025/224242/17, kterým byl společnosti ČEZ Distribuce, a. s., IČ 24729035, povolen záměr „Chynín, PJ, chaty-NN“ (dále též „napadené rozhodnutí“). Napadené rozhodnutí bylo vyvěšeno na úřední desce stavebního úřadu dne 17. 9. 2026. Dle ustanovení § 25 odst. 2 správního řádu se písemnost doručovaná veřejnou vyhláškou považuje za doručenou patnáctým dnem po vyvěšení. Dle § 83 správního řádu činí odvolací lhůta 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, kterým je v tomto případě jeho doručení. Odvolací lhůta uplyne v souladu s § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu dne 19. 10. 2026, neboť poslední den odvolací lhůty připadá na sobotu.

Odvolatel tímto své odvolání doplňuje v zákonné odvolací lhůtě.

II.

Chybějící posouzení dopadů záměru do ÚSES – LBC 10

Stavební úřad podle § 193 odst. 1 písm. a) a písm. d) zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon posuzuje soulad povolovaného záměru jednak s územně plánovací dokumentací, územními

JUDr. Anna Pavlíková, advokátka, ev. č. ČAK 20513

Bělehradská 572/63, 120 00 Praha 2

tel.: 608 705 093, e-mail: anna.pavlikova@ck-advokati.cz, web: www.ck-advokati.cz

opatřeními a vymezením zastavěného území, jednak s požadavky jiných právních předpisů chránících dotčené veřejné zájmy.

Úřad dle odůvodnění napadeného rozhodnutí posuzoval soulad záměru s územními plány obcí Nové Mitrovce a Čížkov (jejíž součástí je obec Chynín). Při posuzování souladnosti záměru s požadavky jiných právních předpisů chránících dotčené veřejné zájmy pak dle svých slov vycházel „zejména z vyjádření nebo závazných stanovisek dotčených orgánů, které byly součástí žádosti“. Mezi takové patří i přiložené společné rozhodnutí Agentury ochrany přírody a krajiny ČR ze dne 19. 3. 2025 vydané pod č. j. SR/0164/SC/2025-5. Odvolatel tímto poukazuje na zásadní nedostatky tohoto rozhodnutí (vedle nedostatků uvedených již v samotném odvolání), které je podkladem napadeného rozhodnutí vydaného stavebním úřadem.

Společné rozhodnutí AOPK zejména jakkoliv opomenulo vyhodnotit dopady posuzovaného záměru na lokální biocentrum územního systému ekologické stability (ÚSES – LBC 10), ačkoliv k tomu byl tento správní orgán dle příslušných ustanovení (zejména § 4 zákona o ochraně přírody a krajiny) povinen, neboť se území nachází v chráněné krajinné oblasti. Lokální biocentrum je zároveň zaneseno v územním plánu obce Nové Mitrovce a dopad záměru na něj tak měl být posouzen stavebním úřadem i s ohledem na § 193 odst. 1 písm. a) stavebního zákona. Ten sice existenci lokálního biocentra v odůvodnění napadeného rozhodnutí zmiňuje (str. 8) s tím, že záměr tímto územím prochází, nicméně se v tomto ohledu pouze odkazuje na jednotné environmentální stanovisko Městského úřadu Blovice. To se nicméně ÚSES – LBC 10 nevěnuje ani jej nezmiňuje a Městský úřad Blovice, Odbor životního prostředí není k posouzení dopadů záměru do územního systému ekologické stability (vzhledem k výše uvedenému) v rámci JES v tomto případě ani příslušný. **Odůvodnění stavebního úřadu je tak v tomto ohledu zmatečné a nepřezkoumatelné a společné rozhodnutí AOPK nemůže z důvodu absence vyhodnocení dopadu záměru na významný veřejný zájem obstát a být podkladem pro napadené rozhodnutí.** Z toho důvodu proto nebyla dodržena ani povinnost stavebního úřadu podle § 193 odst. 1 písm. a) a d) stavebního zákona, když vůbec nevyhodnotil soulad záměru s územním plánem obce Nové Mitrovce v kontextu dopadu do lokálního biocentra tam uvedeného a v oblasti posouzení souladu záměru s požadavkem zákona o ochraně přírody a krajiny (chránícího veřejný zájem na zachování ÚSES) se spolehnul na JES, které však takové posouzení vůbec neobsahuje.

III.

Posouzení souladu záměru s požadavkem na ochranu práv a právem chráněných zájmů účastníka řízení

Odvolatel již v rámci uplatněných námitek uvedl, že záměr nebyl dostatečně posouzen z hlediska jeho souladu s ochranou práv a právem chráněných zájmů účastníků řízení a tento nedostatek přetrvává i po vydání napadeného rozhodnutí, jak bylo koneckonců uvedeno i v samotném odvolání.

Odvolatel na tomto místě opakuje a zdůrazňuje skutečnost, že pozemky účastníka řízení, jež mají být záměrem dotčeny, jsou převážně přístupové cesty k lesnímu porostu a pozemek se samotným lesním porostem. Záměrem dotčené pozemky účastníka řízení jsou tak nezbytné k přístupu k lesu a k jeho obhospodařování a plnění zákonných povinností uložených lesním zákonem vlastníku lesa (tedy zejména obnova a výchova lesních porostů, ochrana lesa a

těžba dříví). Zajištění plnění těchto povinností se však neobejde bez umožnění přístupu lesní techniky za účelem obnovy lesního porostu, těžby dříví a jeho vyvážky. **Umístění trvalého zemního vedení přes pozemky účastníka řízení přitom řádné obhospodařování lesních pozemků může znemožnit z důvodu zřízení ochranného pásma podzemního vedení,** s nímž je spojen zákaz přejíždění vozidel nad 6 tun (§ 46 odst. 8 a 10 energetického zákona), tedy typicky pojezd těžkou technikou jako jsou soupravy na odvoz dříví.

Stavební úřad na str. 23 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že dle § 46 odst. 10 energetického zákona se zákaz přejíždění podzemního vedení mechanismy nad 6 t vztahuje pouze na vedení bez ochranných prvků a že v posuzovaném případě bude kabel NN uložen v ochranné chrániče. Z podkladů předložených stavebníkem, zejména ze Situačního výkresu vedení NN – montáž však není patrné, že by kabelové vedení bylo v celé své délce uloženo v chrániče. Z uvedeného výkresu naopak vyplývá, že právě na části pozemků parc. č. 452/18 a 452/10, které jsou lesními cestami sloužícími k obhospodařování lesních pozemků odvolatele, kabel NN ochranný prvek postrádá.

Zároveň však prosté tvrzení úřadu, že kabel NN je uložen v ochranné chrániče bez alespoň bližší technické specifikace takového ochranného prvku, není dostatečné. Ochranný prvek totiž musí být pro konkrétní způsob zatížení skutečně účinný. Samotné označení prvku jako „chránička“ neprokazuje bezpečný přejezd libovolně těžké techniky. Stavební úřad nemůže pouze z existence blíže neurčené chráničky dovodit, že lesnický provoz zůstane bezpečně zachován. Musí být zjistitelné, **jaká ochrana je navržena, v jakém uložení a pro jaké zatížení je dostatečná.** Tuto povinnost má úřad koneckonců i z hlediska § 193 odst. 1 písm. e) stavebního zákona, podle kterého posuzuje soulad záměru s požadavky na veřejnou dopravní nebo technickou infrastrukturu. V opačném případě, kdy v odůvodnění napadeného rozhodnutí chybí přesvědčivé závěry o zachování bezpečného a zákonem povoleného přejezdu těžké techniky pro obhospodařování lesa, je napadené rozhodnutí v tomto ohledu nepřezkoumatelné.

Jak uvedl odvolatel již ve svých námitkách, stavební úřad měl ustanovení záměr posoudit z **hlediska podstatného zhoršení či znemožnění obhospodařovatelnosti** pozemků účastníka řízení. Tím spíše za situace, kdy vůbec nebylo zvažováno jiné, méně zatěžující řešení v navrhovaném trasování, například alternativa nadzemního vedení nebyla jakkoli zvážena. Provozovatel distribuční soustavy (tedy žadatel) je přitom dle ustanovení § 25 odst. 8 energetického zákona *„povinen při výkonu oprávnění podle odstavce 3 písm. e) až g) co nejvíce šetřit práv vlastníků dotčených nemovitostí...“* Tuto povinnost žadatele však nelze mít za splněnou ani po jeho strohém doplnění žádosti na výzvu stavebního úřadu, neboť ani zde nejsou uvedeny, natož zhodnoceny jiné, méně zatěžující, způsoby řešení daného záměru a odůvodněno jejich případně (ne)využití. Žadatel zde sice jako důvod vyloučení alternativního trasování uvádí ochranu vzrostlých stromů a vodního toku Mítovský potok, ale blíže tyto důvody nespecifikuje a ani je nijak nedokládá. Zároveň samotná Lesní správa Přestice (Lesy České republiky, s.p.) v přiloženém vyjádření takové důvody jako důvody bránící provedení variantního řešení záměru neuvádí. Žadatel zde tedy se zdůvodněním ochrany lesa (vzrostlých stromů) hájí variantu záměru, která znemožní jeho řádné a funkční obhospodařování, a tedy i ochranu, ke které má každý vlastník lesa také povinnost. Takové řešení, kterým by bylo zamezeno účelné péči o lesní porost, tedy nelze považovat za řešení ve veřejném zájmu, jak uvádí stavebník, ale řešením ve veřejném zájmu je právě naopak takové řešení, kterým bude možnost přístupu k lesu za účelem jeho obhospodařování a ochrany zachována.

Je to přitom právě řízení o povolení záměru, kde je potřebné dbát na naplnění díkce citovaného § 25 odst. 8 energetického zákona, resp. toho, aby samotná stavba šetřila práva vlastníků dotčených nemovitostí, neboť právě a pouze v tomto řízení lze nastavit parametry toho, jak bude stavba umístěna a v případě více variant řešení vybrat takovou, která co nejvíce šetří práva vlastníků dotčených nemovitostí. Stejného účelu nelze dosáhnout až v případném budoucím řízení o vyvlastnění, kde se pouze řeší otázka majetkoprávního titulu – resp. možnost omezení/odnětí vlastnického práva za předpokladu existence veřejného zájmu.

IV.

Chybějící účel vyvlastnění, absence udělení souhlasu vlastníka dotčených pozemků

Odvolatel opět již v uplatněných námitkách namítal, že stavební úřad v oznámení o zahájení řízení pouze obecně konstatoval, že „V souladu s § 187 odst. 5 stavebního zákona není v tomto případě potřebný souhlas se stavbou vlastníka pozemku, na který má být stavba umístěna, protože je pro získání potřebných práv k pozemku nebo stavbě pro záměr stanoven zákonem účel vyvlastnění.“ Nicméně nijak nezdůvodnil, z čeho dovozuje, že je zákonem stanoven účel vyvlastnění a zdůvodnění poskytl až v napadeném rozhodnutí. Jen to, že správní orgán v oznámení o zahájení řízení bez dalšího zdůvodnění odkázal na § 3 liniového zákona, nelze považovat za splnění povinnosti řádně odůvodnit, v čem spočívá existující účel vyvlastnění. Účel vyvlastnění měl být přitom patrný a řádně odůvodněný již v samotném spisu, a nikoli až v prvostupňovém rozhodnutí - odvolatel, jako vlastník pozemků, tak až do vydání rozhodnutí nevěděl, proč není jeho souhlas vyžadován, resp. v čem je spatřován účel vyvlastnění. Odvolatel tím byl jakožto účastník řízení minimálně připraven o část svých procesních práv, když neměl možnost na tuto argumentaci stavebního úřadu reagovat dříve, nežli v odvolacím řízení.

Vzhledem k tomu, že ve spisu absentuje souhlas vlastníka pozemků se stavbou, resp. smlouva umožňující zřízení věcného břemene na pozemcích odvolatele, mělo by ze spisu plynout, z jakých konkrétních důvodů má správní orgán za to, že byly splněny podmínky pro povolení záměru i bez souhlasu vlastníka dotčených pozemků, a to včasným a pro účastníka řízení seznatelným způsobem. Z podkladů napadeného rozhodnutí však není zřejmé, jaké úvahy a na základě jakých podkladů si v tomto smyslu správní orgán učinil a odvolatel se to dozvídá až ze samotného napadeného rozhodnutí. Nejedná se zde přitom o nahrazování činnosti vyvlastňovacího úřadu, ale o kontrolu naplnění podmínek pro to, aby rozhodnutí o povolení záměru mohlo být vydáno i bez souhlasu vlastníka – tedy kontrolu naplnění toho, zda a z jakých důvodů zde byl účel vyvlastnění dán.

Zároveň samotná skutečnost, že může být v dané věci dán účel vyvlastnění, ještě nezbavuje stavební úřad povinnosti zabývat se tím, zda v dané věci nebylo možné zvolit jiné řešení, které by bylo pro účastníka řízení méně zatěžující, jak bylo odvolatelem již namítáno a uváděno. Stavební úřad i stavebník se měli zabývat námitkami, co do vhodnosti navrhaného řešení záměru, i s ohledem na to, že takovou povinnost měl stavebník i na základě energetického zákona – tj. toho zákona, na němž je dle správního orgánu založena absence povinnosti dokládat souhlas vlastníka se záměrem.

Metropolitní kapitula u sv. Víta v Praze

v zastoupení JUDr. Anna Pavlíková, advokátka